

ความสัมพันธ์ระหว่างความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเอง ในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อัญชลี ชุ่มบัวทอง^{1*} พิชญา ทองอยู่เย็น² ญัฐพัชร์ วนิชย์กุล³
ชัยยา น้อยนารถ⁴ ศักดิ์ชัย จันทะแสง⁵ และพุลพงษ์ สุขสว่าง⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียน และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรในโมเดลประกอบด้วย ตัวแปรแฝง 2 ตัว ได้แก่ ความมีคุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเองในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 435 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยการตรวจสอบจากค่าสถิติไคร้สแควร์ เท่ากับ 31.045 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 37 ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .744 ค่า GFI เท่ากับ .989 ค่า AGFI เท่ากับ .974 ค่า CFI เท่ากับ 1.000 ค่า SRMR เท่ากับ .021 ค่า RMSEA เท่ากับ .000 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .421 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ร้อยละ 42

คำสำคัญ : 1. ความมีคุณค่าในตนเอง. 2. การควบคุมตนเองในการเรียน. 3. วิทยาศาสตร์สุขภาพ.

¹ อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อีเมล ru_unchalee@hotmail.com

² สำนักงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

³ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

⁴ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

⁵ สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

⁶ วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

The Relations between Self-Esteem and Self-Regulated in Learning of the Health Science Students at Huachiew Chalermprakiet University

Anchalee Choombuathong^{7*} Pichaya Dhongyooyen⁸ Nattapat Vanitkun⁹
Chaiya Noinart¹⁰ Sakchai Jantasangand¹¹ and Poonpong Suksawang¹²

Abstract

The purposes of this research were to develop and check the consistency of the model of causal relationship between self-esteem and self-regulation in learning based on empirical data of the health science students at Huachiew Chalermprakiet University. The model consisted of two variables: self-esteem and self-regulated in learning. The sample consisted of 435 health science students at Huachiew Chalermprakiet University, all selected, using the stratified random sampling technique. Data were collected by questionnaires and analyzed, using descriptive statistics, Pearson's correlation coefficient analysis, and linear structural equation model analysis.

The results indicated that the causal relationship model of self-esteem and self-regulation in learning was consistent with empirical data (Chi-square test of goodness of fit = 31.045, df = 37, p = .744, GFI = .989, AGFI = .974, CFI = 1.000, SRMR = .021, RMSEA = .000, and R2 = .421). The variables in the model accounted for 42 percent of the total variance of self-regulation in the learning of the health science students at Huachiew Chalermprakiet University.

Keywords: 1. Self-Esteem. 2. Self-Regulation in Learning. 3. Health Science.

⁷ Faculty of Science and Technology, Huachiew Chalermprakiet University, Samut Prakan, Thailand. Email address: ru_unchalee@hotmail.com

⁸ Office of Research, Sripatum University Chonburi Campus, Chon Buri, Thailand.

⁹ Faculty of Liberal Arts and Sciences, SisaketRajabhat University, Si Sa Ket, Thailand.

¹⁰ Prince of Songkla University, Trang Campus, Trang, Thailand.

¹¹ Office of Quality Assurance, Rajamangala University of Technology Krungthep, Bangkok, Thailand.

¹² College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University, Chon Buri, Thailand.

บทนำ

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยพัฒนาบุคคลให้มีความพร้อมทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และคุณธรรม การเรียนให้ประสบความสำเร็จมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำนั้น ขึ้นกับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ผู้สอน หลักสูตร เครื่องมือ สภาพแวดล้อมในการเรียน และผู้เรียน ปัจจุบันการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตัวของผู้เรียนเองจึงเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้

ความมีคุณค่าในตัวเอง เป็นความรู้สึก ความเชื่อส่วนบุคคลที่มีต่อตนเองว่ามีความสามารถและมีคุณค่าการที่บุคคลยอมรับตัวเองนับเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ พัฒนาดตนเองและการดำเนินชีวิต จากการศึกษาของ Harris et al. (1990) พบว่าคนที่มึระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จะมีปัญหาด้านอารมณ์มากกว่าคนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

Bandura (1986) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (social cognitive theory) อธิบายว่า การเรียนรู้ของบุคคลเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตตนเอง เป็นจุดเริ่มต้นของการกำกับตนเอง เพื่อให้รู้ว่าตนเองทำอะไรอยู่ เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนจะเลือกสังเกตสิ่งที่ตนเองสนใจและต้องการ อีกทั้งต้องควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ กระบวนการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นหากผู้เรียนไม่มีความสนใจ กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการต่อจากการสังเกตตนเองเพื่อตัดสินใจว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยการเปรียบเทียบกับมาตรฐานส่วนบุคคลที่ตั้งขึ้นจากการเรียนรู้ หรือเปรียบเทียบกับกลุ่มอ้างอิงทางสังคม และกระบวนการแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง บุคคลจะแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองในทิศทางใดนั้นขึ้นอยู่กับผลสำเร็จหรือล้มเหลวที่ตัดสินใจกระทำของตน บุคคลจะแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองในทางบวกต่อความสำเร็จเช่น แสดงความยินดีกับตนเอง และแสดงปฏิกิริยาทางลบต่อตนเองต่อความล้มเหลว เช่นตำหนิตนเองดังนั้น อิทธิพลของตัวแบบและคุณลักษณะของผู้เรียนเองย่อมมีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการเรียน

บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ได้อย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จหรือไม่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงแค่ว่าทักษะและความรู้ที่มีอยู่เท่านั้น การสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนยังขึ้นอยู่กับรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดความภูมิใจ พอใจ มั่นใจ ในความสามารถของตนเองและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ความรู้สึกเหล่านี้ คือ การรับรู้ความมีคุณค่าในตนเอง (self-esteem) เป็นคุณลักษณะของตัวผู้เรียนที่สำคัญ ตรงกันข้ามกับบุคคลที่รู้สึกว่าคุณค่าต่ำกว่าบุคคลอื่น ย่อมมีชีวิตอยู่อย่างผู้แพ้ ไม่คิดต่อสู้หรือพัฒนาดตนเองให้ดีขึ้น ถ้าไม่มีความรู้สึกว่าคุณค่า ชีวิตจะเป็นทุกข์ และความต้องการ

ด้านจิตใจจะไม่ได้รับการตอบสนอง การมองเห็นความมีคุณค่าในตนเองนั้นมีความจำเป็นในการดำรงชีวิตและจิตใจให้ดำเนินอยู่ได้ เพราะเป็นรากฐานที่เกิดของอารมณ์ จึงเป็นความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคลที่ประเมินคุณค่าของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง การควบคุมตนเองหรือการกำกับตนเอง (self-regulated) เป็นการควบคุมให้ตนเองกระทำสิ่งต่างๆ อย่างกระตือรือร้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ บุคคลที่มีความสามารถควบคุมตนเองได้ดีจะแสดงถึงความเป็นบุคคลที่มีวินัย มีแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนที่มีความสามารถควบคุมตนเองในการเรียน (self-regulated in learning) จะสามารถกำกับตนเองให้ได้มาซึ่งความรู้ และทักษะในการดำเนินกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลต่อผลการศึกษามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด และจากการทบทวนผลการวิจัยต่างๆ ความมีคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จในการทำงาน สุขภาพ และมีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการควบคุมตนเอง (Caprara et al., 2013) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งการดำเนินชีวิตและสภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นผู้ที่ประสบกับสถานการณ์การปรับตัวด้านการเรียน เปลี่ยนผ่านจากการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งจะมีอาจารย์ผู้สอนดูแลเอาใจใส่ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด มาเป็นการเรียนที่มีลักษณะการเข้าฟังการบรรยายโดยที่ต้องจัดการด้านความมีวินัยในการเข้าเรียนด้วยตนเอง การต้องรับผิดชอบตนเองมากขึ้นรวมทั้งการปรับตัวในการใช้ชีวิตประจำวันที่แตกต่างกัน

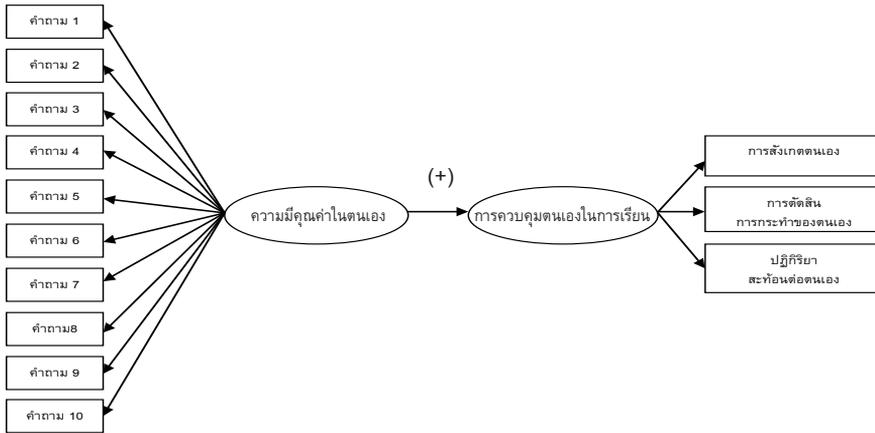
ปัจจุบันโมเดลสมการโครงสร้าง (structural equation modeling: SEM) เป็นเทคนิคทางสถิติที่ได้รับความนิยม มีโปรแกรมสำหรับการวิเคราะห์หลากหลาย Poonpong Suksawang (2013) เสนอว่า โปรแกรม LISREL มีจุดเด่นในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเป็นข้อความและรูปภาพ ง่ายต่อการตรวจสอบความถูกต้องมีดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลจำนวนมาก และวิเคราะห์ข้อมูลได้เสมือนจริงโดยยอมให้ข้อมูลที่ไดจากการวัดตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันจากทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ในรูปแบบของ Mixture Model ผู้วิจัยคาดว่าผลการศึกษานี้จะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบและตระหนักถึงผลจากมุมมองหรือทัศนคติความมีคุณค่าในตนเองของนักศึกษา โดยนำไปสู่การหาแนวทางรวมถึงวิธีการที่เหมาะสม สำหรับการพัฒนาการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (social cognitive theory) ของ Bandura (1986) ที่อธิบายว่า การเรียนรู้ของบุคคลเป็นการเรียนรู้จากการสังเกต ซึ่งเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนเลือกที่จะสังเกตและสนใจสิ่งที่ตนเองต้องการ และผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ตัวแปรการรับรู้ความมีคุณค่าในตนเอง (self-esteem) ของผู้เรียนจึงเป็นกระบวนการที่สนับสนุนให้เกิดความสนใจ Rosenberg (1965) ได้นิยามความมีคุณค่าในตนเองไว้ว่า เป็นทัศนคติทั่วไปของบุคคลที่มีต่อคุณค่าและความสำคัญของตนเอง และเสนอโครงสร้างของตัวแปรดังกล่าวว่าเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลหรือเป็นคุณลักษณะแฝงเดียวของบุคคล มีความเป็นหนึ่งเดียวและได้พัฒนาเครื่องมือวัดประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ และจากการทบทวนแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง ตัวแปรการควบคุมตนเอง (self-regulation) เป็นกระบวนการการควบคุมตนเองให้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความกระตือรือร้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด บุคคลที่มีความสามารถในการกำกับตนเองจะเป็นบุคคลที่มีวินัย มีแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ ประกอบไปด้วย 3 กระบวนการ ได้แก่ การสังเกตตนเอง (self-observation) การตัดสินการกระทำของตนเอง (self-judgment) และปฏิกิริยาสะท้อนต่อตนเอง (self-reaction) ผลการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ตัวแปรการรับรู้ถึงความมีคุณค่าในตนเองมักเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรความสามารถในการควบคุมตนเอง จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ในรูปแบบของ Mixture Model ดังแสดงในภาพที่ 1



หมายเหตุ ตัวแปรแฝงความมีคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 10 ตัวแปร ได้แก่ 1. การเป็นคนที่มีคุณภาพหลายด้าน 2. การให้ความเคารพตัวเอง 3. การมีคุณค่าไม่แพ้คนอื่น 4. การมีสิ่งที่น่าภูมิใจ 5. การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง 6. การรู้สึกเป็นคนมีค่า 7. การรู้สึกประสบความสำเร็จ 8. การมีความสามารถทัดเทียมคนส่วนใหญ่ 9. การรู้สึกมีความดี และ 10. การพอใจในตัวเอง

ภาพที่ 1 โมเดลสมมติฐานแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ตัวแปรความมีคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อตัวแปรการควบคุมตนเองในการเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาในนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ชั้นปีที่ 1 และ 2 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความมีคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากการประเมินตนเองเกี่ยวกับทัศนคติหรือความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเอง มีความพึงพอใจในตนเอง ยอมรับและนับถือว่าตนเองมีคุณค่ามีความสำคัญสามารถกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จได้รวมทั้งการได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น ๆ ในสังคม มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

การควบคุมตนเองในการเรียน หมายถึง การดำเนินการด้วยตนเองโดยมีแรงจูงใจเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และทักษะต่างๆ โดยใช้กระบวนการทางสมองที่เป็นความสามารถในการแก้ปัญหา

วางแผนในการทำงานวิเคราะห์และตัดสินใจตลอดจนการบรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งใจไว้จนกว่าจะประสบผลสำเร็จด้วยตัวเองประกอบด้วย 3 กระบวนการ

1. การสังเกตตนเองหมายถึงกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตรับรู้ควบคุมพฤติกรรมหรือการกระทำของตนเองให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน

2. การตัดสินใจการกระทำของตนเองหมายถึงการให้คุณค่าของพฤติกรรมหรือการกระทำของตนเองในการเรียนรู้โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานตนเองกลุ่มหรือสังคม

3. ปฏิกริยาสะท้อนต่อตนเองหมายถึงการแสดงปฏิกริยาตอบสนองต่อการกระทำของตนเองในการเรียนรู้ส่งเสริมบุคคลในระหว่างเรียนและพัฒนาสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้

นักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 6 คณะ ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ประกอบด้วย นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ คณะการแพทย์แผนจีน คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะกายภาพบำบัด และคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย เป็นนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 1,637 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดย Faul et al. (2007) เสนอโปรแกรม G*Power3 สำหรับคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างนั้น ใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล Goodness of fit tests ผู้วิจัยกำหนดค่าขนาดอิทธิพล (effect size) ระดับปานกลางเท่ากับ 0.30 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ .05 ค่าอำนาจการทดสอบ (power of test) เท่ากับ 0.80 ค่าองศาอิสระของโมเดล (degree of freedom for independence model) เท่ากับ 91 ซึ่งคำนวณจากสูตร $df = NI(NI+1)/2$ โดย NI หมายถึง จำนวนตัวแปรสังเกตได้ 13 ตัวแปร โปรแกรม G*Power3 คำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ จำนวน 433 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเป็น จำนวน 450 คน และได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling)

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำตอบ ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ของบิดา มารดาค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ได้รับในแต่ละเดือน และสถานที่พักอาศัย ในปัจจุบัน ตอนที่ 2 ความมีคุณค่าในตนเอง เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ พัฒนาจากแบบวัดความมีคุณค่าในตนเองของ Sirichai Kanjanawasee (2013) ที่มุ่งวัด Self-esteem ตามทฤษฎีของ Rosenberg มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .780 และตอนที่ 3 การควบคุมตนเองในการเรียน ปรับปรุงจากแบบวัดการควบคุมตนเองของ Vilawon Boonchang (2003) ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1986) มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .954 ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การสังเกตตนเอง

มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .903 การตัดสินใจการกระทำของตนเอง มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .890 และ ปฏิบัติริยาสะท้อนต่อตนเองมีค่าความเที่ยง เท่ากับ .893

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอน วิธีดำเนินการและประโยชน์ของการวิจัย เพื่อขอความยินยอมในการทำวิจัย และอธิบายตามแบบใบพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้นำไปพร้อมแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะตอบรับหรือปฏิเสธการเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว ข้อมูลหรือผลการวิจัยทุกอย่างจะถือเป็นความลับ โดยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม และกลุ่มตัวอย่างสามารถขอแจ้งออกจากการวิจัยได้ก่อนที่การดำเนินการวิจัยสิ้นสุดลง โดยไม่ต้องให้คำอธิบายใด ๆ และการแจ้งออกจากการวิจัยจะไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว หากกลุ่มตัวอย่างมีความประสงค์ที่จะเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ทางผู้วิจัยจะให้เซ็นชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามแผนการวิจัย ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 435 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

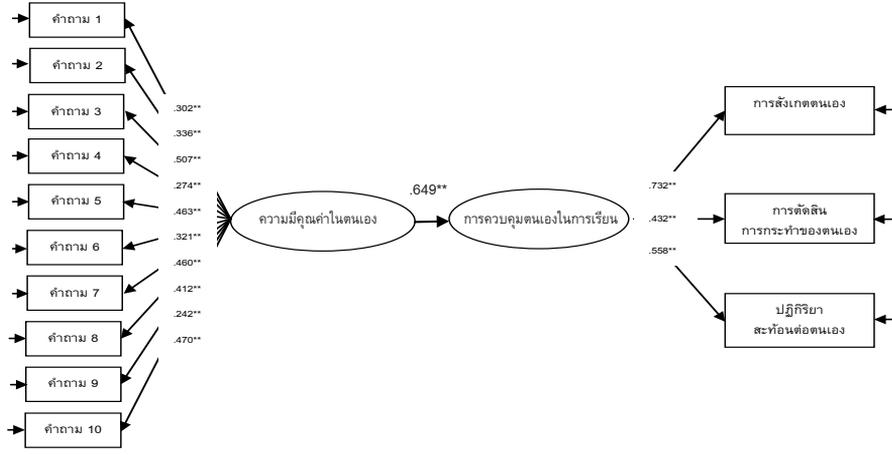
วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อให้ทราบลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อให้ได้เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้น โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างในรูปแบบของ Mixture Model กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรม LISREL 9.10

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า เพศหญิง จำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 89.89 และเพศชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.12 อายุ 18 ปีจำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 รองลงมา 19 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 17.93 และ 21 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 11.49 ตามลำดับ เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันอยู่ในช่วง 3.01-3.50 จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 36.55 รองลงมา 2.51-3.00 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 28.74 และ 3.51 ขึ้นไป จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.23 ตามลำดับ เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาอยู่ในช่วง 3.01-3.50 จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 44.83 รองลงมา 3.51 ขึ้นไป จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 41.38 และ 2.51-3.00 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 12.87 ตามลำดับ บิดา มารดา มีสถานภาพอยู่ด้วยกัน จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 85.06 หย่าร้าง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89 และหม้าย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.06 ตามลำดับ บิดา มารดา มีรายได้รวมกันต่อเดือน 40,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 37.24 รองลงมา 10,001-20,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 18.62 และ 20,001-30,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 ตามลำดับ นักศึกษาได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน 5,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 36.55 รองลงมา 4,001-5,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 21.84 และ 3,001-4,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 17.47 ตามลำดับ ปัจจุบันพักอยู่หอพัก จำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 89.89 รองลงมา บ้านบิดา มารดา จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 8.97 และบ้านญาติ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15 ตามลำดับและนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ค่าเฉลี่ยความมีคุณค่าในตนเอง เท่ากับ 3.90 การควบคุมตนเองในการเรียนเท่ากับ 3.95 จำแนกเป็น ปฏิบัติริยาสะท้อนต่อตนเองเท่ากับ 4.12 การตัดสินใจการกระทำของตนเอง เท่ากับ 3.90 และการสังเกตตนเอง เท่ากับ 3.80 ตามลำดับ

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของ นักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า มีความสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ดี มีค่าสถิติทดสอบไคร้สแควร์ เท่ากับ 31.045 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 37 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .744 ดัชนีตรวจสอบระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ .989 ดัชนีตรวจสอบระดับ ความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .974 ดัชนีตรวจสอบระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.000 ดัชนีตรวจสอบรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.021 ดัชนีตรวจสอบคามลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ .000 กราฟคิวพล็อต (Q plot of standardized residuals) มีความชันในแนวเส้นทแยงมุมค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของ ตัวแปรตาม (R2)คือ การควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีค่าเท่ากับ .421 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดใน Mixture Model สามารถอธิบาย ความแปรปรวนของการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ร้อยละ 42 และเมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อการควบคุมตนเอง ในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ตัวแปร ความมีคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการควบคุมตนเองในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .649

พิจารณาตัวแปรแฝงการควบคุมตนเองในการเรียน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร พบว่า การสังเกตตนเองมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด เท่ากับ .732 รองลงมา ได้แก่ ปฏิบัติการ สะท้อนต่อตนเอง เท่ากับ .558 และการตัดสินใจกระทำของตนเอง เท่ากับ .432 ตามลำดับและ เมื่อพิจารณาตัวแปรแฝงความมีคุณค่าในตนเอง วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 10 ตัวแปร พบว่า การมีคุณค่าไม่แพ้คนอื่น มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด เท่ากับ .507 รองลงมา ได้แก่ ภาพรวม การพอใจในตัวเอง เท่ากับ .470 การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง เท่ากับ .463 การรู้สึกประสบความสำเร็จ เท่ากับ .460 การมีความสามารถทัดเทียมคนส่วนใหญ่ เท่ากับ .412 การให้ความเคารพตัวเอง .336 การรู้สึกเป็นคนมีค่า เท่ากับ .321 การเป็นคนที่มีคุณภาพหลายด้าน เท่ากับ .302 การมีสิ่งที่น่าภูมิใจ เท่ากับ .274 และการรู้สึกมีความดี เท่ากับ .242 ตามลำดับผลการวิจัยข้างต้นแสดงดังภาพที่ 2



*p < .05, **p < .01

$\chi^2=31.045$, $df = 37$, $pvalue = .744$, $GFI = .989$, $AGFI = .974$, $CFI = 1.000$, $SRMR = .021$, $RMSEA = .000$, $R^2 value = .421$

ภาพที่ 2 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อภิปรายผลการวิจัย

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างด้วยรูปแบบ Mixture Model มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าสถิติและดัชนีที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล มีค่าผ่านเกณฑ์ตามข้อสรุปที่ได้รับการยอมรับของ Hooper et al. (2008) และ Poonpong Suksawang (2014) ทุกค่า ค่าพารามิเตอร์ระหว่างตัวแปรแฝงความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนมีค่าแตกต่างจากศูนย์ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .01 และทิศทางของค่าพารามิเตอร์มีความสมเหตุสมผลเป็นไปตามโมเดลสมมติฐานที่กำหนด ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความมีคุณค่าในตนเอง (self-esteem) ส่งผลในทิศทางบวกต่อการควบคุมตนเอง (self-regulation) ในการเรียนของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาซึ่งสนับสนุนผลการศึกษาค้นคว้าว่า ความมีคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการควบคุมตนเองในการเรียน บุคคลที่มีทัศนคติ มุมมองในการรับรู้ว่าตนเองมีคุณค่ามีความสามารถที่ดีจะส่งผลให้มีการควบคุมตนเองในการเรียนที่ดีเช่นกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ Panita Niramon (2004) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดมหาสารคาม พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นตัวแปรทางอ้อมด้านบวกต่อการกำกับตนเองในการเรียนโดยส่งผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไปสู่เป้าหมายในการเรียนและนำไปสู่การรับรู้ความสามารถของตนเองแสดงว่าบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองยอมรับนับถือตนเองสามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเองทำให้เกิดความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองและมีความเป็นตัวของตัวเองตามทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ ถ้าหากบุคคลได้รับการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองขึ้นไปก็จะทำให้รู้จักเข้าใจยอมรับตนเองและพร้อมที่จะแก้ไขตนเองได้เป็นตัวของตัวเองรับผิดชอบต่อตนเองตระหนักถึงการดำเนินชีวิตและเป้าหมายของชีวิต (Lamai Thumphet, 2007) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Laemthong Sumransook (2009) ที่พบว่ามีหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งได้แก่สัมพันธภาพกับเพื่อนการเห็นคุณค่าในตัวเองเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การรับรู้ความสามารถของตนเองและการกำกับตนเองซึ่งในแต่ละปัจจัยนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้นอีกทั้งความมีคุณค่าในตนเองส่งผลในทิศทางบวกต่อการควบคุมตนเองในการเรียน ซึ่งการกำกับตนเองในการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญและมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนการกำกับตนเองในการเรียนนั้นเป็นการเรียนรู้ที่กำกับความคิดความรู้สึก

กระทำของตนเองโดยระบบแบบแผนดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนบรรลุสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ และผู้เรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงย่อมเป็นบุคคลที่มีการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองว่าสามารถปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนรู้อย่างที่ตนเองสามารถแก้ปัญหาที่แตกต่างกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ (Ifon Tonsalee, 2006; Khanittha Pattala, 2011; Uratchata Namrak, 2012)

เมื่อพิจารณาตัวแปรแฝงการควบคุมตนเองในการเรียน ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร พบว่า การสังเกตตนเอง มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปฏิบัติริยาสะท้อนต่อตนเอง และการตัดสินใจกระทำของตนเองตามลำดับ กระบวนการในการควบคุมตนเอง ผู้เรียนเมื่อเริ่มกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะกำหนดเป้าหมายซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการควบคุมตนเอง ในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรม ผู้เรียนจะสังเกตตนเอง ตัดสินตนเอง และแสดงปฏิริยาสะท้อนต่อการยอมรับความก้าวหน้าของเป้าหมายของตน ผู้ที่สามารถกำกับตนเองได้นั้น จะสามารถอดทนอดกลั้นต่อสิ่งเย้ายวนจากภายนอกได้ดีและสามารถแผ่ขยายไปยังพฤติกรรมอื่นได้ง่าย บุคคลสามารถติดตามสังเกตและกำกับพฤติกรรมของตนเองได้ตลอดเวลาไม่ว่าจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมใด และบุคคลสามารถแสดงปฏิริยาต่อตนเองได้อย่างทันท่วงทีทั้งในด้านการแสดงปฏิริยาต่อตนเองทางบวกและทางลบ การให้รางวัลตนเองและการลงโทษตนเองช่วยลดภาระและช่วยให้ผู้สอนมีเวลาสำหรับการเรียนการสอนมากขึ้น (Bandura, 1986) ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การสังเกตตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ซึ่งกระบวนการสังเกตตนเองนี้บุคคลจะไม่มีอิทธิพลใดๆต่อการกระทำของตนเองถ้าผู้เรียนไม่สนใจว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ ดังนั้นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการกำกับตนเองคือบุคคลต้องรู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่หรือสังเกตตนเอง เพราะความสำเร็จของการกำกับตนเองนั้นส่วนหนึ่งมาจากความชัดเจน ความสม่ำเสมอและความแม่นยำของการสังเกตกับการบันทึกตนเองในกระบวนการสังเกตนั้น Bandura (1986) ได้เสนอว่าควรมีด้านต่าง ๆ ในการพิจารณาอยู่ด้วยกัน 4 ด้านคือด้านการกระทำ ความสม่ำเสมอ ความใกล้เคียงและความถูกต้อง และเมื่อพิจารณาตัวแปรแฝงความมีคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยนำทฤษฎีความมีคุณค่าในตนเองของ Rosenberg ที่อธิบายว่า เป็นเอกลักษณ์ของบุคคลที่มีความเป็นหนึ่งเดียวไม่สามารถแบ่งแยกได้และนำข้อคำถามที่ใช้วัดความมีคุณค่าในตนเอง จำนวน 10 ข้อ มาเป็นตัวแปรสังเกตได้ จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้การมีคุณค่าไม่แพ้คนอื่น มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของคาลฮัมและมอร์ส (Calhoun and Morse, 1977) ที่ว่าความมีคุณค่าในตนเองเป็นความพึงพอใจภายในที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดมีต่ออัตลักษณ์ของตนเองและแบรนด์เดน (Branden, 1981) ได้เสริมว่าเป็นความเชื่อมั่นและการมีความนับถือตนเองอันเกิดจากความมีคุณค่าของตนเอง

ความเชื่อมั่นในความสามารถของคนที่จะทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จได้ตามความปรารถนา ตัวแปรสังเกตได้รองลงมา ได้แก่ ภาพรวมการพอใจในตัวเอง การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง การรู้สึกประสบความสำเร็จ การมีความสามารถทัดเทียมคนส่วนใหญ่ การให้ความเคารพตัวเอง การรู้สึกเป็นคนมีค่า การเป็นคนที่มีคุณภาพหลายด้าน การมีสิ่งที่น่าสนใจ และการรู้สึกมีความดี ตามลำดับแสดงให้เห็นว่า การรับรู้ว่าคุณค่าไม่แพ้คนอื่น เป็นความรับรู้ตนเองที่มีความสำคัญที่สุด เป็นการรับรู้ที่เกิดการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความมีคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลทางตรงไปในทิศทางเดียวกันกับการควบคุมตนเองในการเรียนของนักศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดังนั้นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับนักศึกษา เช่น ผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา ควรให้ความสำคัญต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา เพื่อพัฒนาแนวทางหรือวิธีการให้นักศึกษามีทัศนคติ มุมมองที่ทำให้นักศึกษามองเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้นักศึกษามีการควบคุมตนเองในการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. นำโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียนไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้น และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม Mixed method เพื่ออาจได้ทราบข้อมูลที่ครอบคลุมและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. ทำการศึกษาโดยนำโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความมีคุณค่าในตนเองกับการควบคุมตนเองในการเรียน ด้วยวิธีการ Multi Group Analysis ร่วมกับกลุ่มนักศึกษาคณะต่าง ๆ เช่น ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านวิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี เนื่องจากมีบริบทที่แตกต่างกัน



References

- Bandura, A. (1986). **Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Boonchang, V. (2003). **Investigation of the Construct Validity of Self-Regulation Process Tests in Mathematics According to Social Cognitive Theory of Bandura (การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดกระบวนการในการกำกับตนเองในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของบันดูรา)**. Master's thesis, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Branden, N. (1981). **The Psychology of Self-Esteem** (15th ed.). New York: Bantam Books Inc.
- Calhoun, G. J. and Morse W. C.(1977). Self Concept and Self-Esteem: Another Perspective. **Psychology in the School**, 14: 318-322.

